

Influența tratamentului neoadjuvant asupra numărului ganglionilor limfatici de pe piesa chirurgicală în cancerul rectal mijlociu și inferior – un studiu retrospectiv realizat într-un singur centru

Dragoș-Viorel Scripcariu^{1,2}, Gianina-Vanda Moraru^{1,2}, Ionuț Huțanu^{1,2}, Bogdan Filip^{1,2},
Mihaela-Mădălina Gavrilăscu^{1,2}, Ana-Maria Mușină^{1,2}, Mihaela Buna-Arvinte^{1,2},
Maria-Gabriela Aniței^{1,2}, Dan Ferariu³, Mihaela Moscalu⁴, Viorel Scripcariu^{1,2}

¹Surgery Department, "Grigore T Popa" University of Medicine and Pharmacy, Iași, Romania

²1st Surgical Oncology Unit, Regional Institute of Oncology, Iași, Romania

³Pathology Department, Regional Institute of Oncology, Iași, Romania

⁴Department of Preventive Medicine and Interdisciplinarity, Medical Informatics and Biostatistics,
"Grigore T. Popa" University of Medicine and Pharmacy

Rezumat

Introducere: În acest studiu, ne propunem să identificăm efectul radioterapiei neoadjuvante asupra numărului de ganglioni limfatici totali recoltați și pozitivi în piesa operatorie. În plus, am încercat să identificăm impactul chimioterapiei asociate cu radioterapia asupra structurilor menționate.

Pacienți și metodă: În cadrul studiului am inclus pacienți tratați pentru cancer rectal într-o singură unitate chirurgicală oncologică care deservește partea nord-estică a României, pe o perioadă de 5 ani și jumătate, între mai 2013 și aprilie 2018. În primul rând, am comparat stadializarea anatomopatologică a ganglionilor limfatici cu stadializarea preterapeutică. În al doilea rând, am comparat valorile ganglionilor limfatici în raport cu schema de tratament.

Rezultate: În total, 498 de pacienți au fost tratați radical prin intervenții chirurgicale deschise pentru cancer rectal mediu și inferior. Am observat o scădere a stadializării N în 218 cazuri, 65 rămânând staționare și în 10 crescând stadiul ganglionar pe specimenul chirurgical. Am identificat diferențe semnificative în numărul total de ganglioni (17.4 vs 24.2, $p < 0.001$), numărul de ganglioni pozitivi (1.4 vs 3.4, $p < 0.001$) și raportul între numărul de ganglioni pozitivi și totali (0.08 vs 0.14, $p < 0.001$), în pacienți cu, respectiv fără tratament neoadjuvant. Cu toate acestea, nu s-a identificat o diferență semnificativă statistic între pacienții cu și fără chimioterapie asociată radioterapiei neoadjuvante ($p = 0.539$, $p = 0.58$, $p = 0.575$).

Concluzie: Acest studiu arată că există variații semnificative în funcție de aplicarea tratamentului neoadjuvant, între numărul de ganglioni limfatici pozitivi și totali, precum și raportul pozitivi / totali al ganglionilor limfatici.

Cuvinte cheie: cancer rectal, ganglioni limfatici, tratament neoadjuvant